

دکتر ماشاءالله بصیرزاده

عضو هیأت علمی بازنشسته دانشکده علوم ریاضی و کامپیوتر

سال وفات: ۱۴۰۲

دکتر ماشاءالله بصیرزاده در اول اسفند ۱۳۳۱ در شهرستان آبادان به دنیا آمد. تحصیلات دوره ابتدائی را در دبستان مهرگان آبادان در سال ۱۳۴۴، تحصیلات دوره اول دبیرستان را در دبیرستان فرهنگ اهواز در سال ۱۳۴۸ و تحصیلات دوره دوم دبیرستان را در دبیرستان دکتر کریم فاطمی اهواز در سال ۱۳۵۱ به پایان رساند و موفق به اخذ دیپلم متوسطه در رشته ریاضی گردید. پس از آن وارد دانشگاه شد و تحصیلات دوره کارشناسی را در رشته ریاضی کاربردی در مدرسه عالی ریاضیات و مدیریت اقتصادی شهرستان کرج گذراند و در سال ۱۳۵۴ فارغ التحصیل شد و به خدمت سربازی رفت. بصیرزاده در سوم مرداد سال ۱۳۵۷ با مدرک کارشناسی جذب دانشگاه شد و فعالیت اجرائی خود را در دانشگاه جندی شاپور آغاز کرد. شروع کار او با اوج گیری انقلاب شکوهمند انقلاب اسلامی همراه بود. او که یک جوان مذهبی بود به سرعت به نیروهای انقلاب در دانشگاه پیوست و در شکل گیری انجمن اسلامی کارکنان دانشگاه نقش مهمی داشت.

ورود دکتر ماشاءالله به دانشگاه با کارشناسی دفتر بودجه آغاز شد و به سرعت این حرفه را فراگرفت. توانایی او در بودجه بندی و تامین بودجه دانشگاه موجب شد سریعاً توسط دکتر دوایی کشف و از او بخواهد تا مشکلات و عقب ماندگی های چندین ساله دانشگاه را که ناشی از تغییرات نظام سیاسی و مدیریتهای اول انقلاب بود، رسیدگی و برای آن راه حل ارائه نماید.

او مسئولیتهای مختلف و خدمات ارزنده ای در دوره کارشناسی و کارمندی انجام داد که به اختصار به برخی از آن اشاره می شود.

معاون اداره بودجه دانشگاه از تیر ۱۳۵۸ تا اسفند ۱۳۵۸.

رئیس اداره بودجه دانشگاه از اسفند ۱۳۵۸ تا خرداد ۱۳۶۰ با حکم دکتر دوابی.

در این دوره اهواز در تیررس توپخانه دشمن و شهر تقریبا خالی از سکنه شده بود. بصیرزاده یکی از افرادی بود که در این زمان در اهواز ماند و سنگر دانشگاه را ترک نکرد. خانواده‌های اهوازی جنگزده و غالبا شهر را ترک کرده بودند. ماشاءاله در این دوره خطر، روزها را در دانشگاه و شبها را در مسجد صاحب الزمان (عج) کمپلو می گذراند.

جانشین سرپرست دفتر برنامه‌ریزی و ارزشیابی دانشگاه از خرداد ۱۳۶۰ تا بهمن ۱۳۶۳.

بازگشت به دفتر بودجه و مدیر دفتر بودجه از بهمن ۱۳۶۳ تا فروردین ۱۳۶۷ با حکم دکتر کاظم پور.

اقدامات او در این دوره بسیار حائز اهمیت است. با بازگشایی دانشگاهها پس از دوره انقلاب فرهنگی و ریزش نیروی ناشی از شرایط جنگ و انقلاب فرهنگی، پیدا کردن راه کار قانونی برای بورس نمودن دانشجویان ممتازی که بسیاری از ترکیب اعضای هیئت علمی فعلی دانشگاه را تشکیل می دهند، می توان از ابتکارات ایشان و مشاوره دادن به روسای دانشگاه در ادوار مختلف دانشگاه دانست.

دانشگاه شهید چمران اهواز در دوران دفاع مقدس به عنوان دانشگاه در خط مقدم جنگ بود. از یک طرف حضور رزمندگان در دانشگاه و از طرف دیگر سرویس دهی آموزشی و بیمارستانی به رزمندگان می تواند نقش بی بدیل دانشگاه اهواز را در جنگ بیان کند. تامین بودجه و مدیریت بودجه دانشگاه در این دوره که تقریبا همه امکانات دانشگاه در خدمت جنگ بود، کار آسانی نبود.

نقش مهم بصیرزاده در تامین بودجه دانشگاه در دوران دفاع مقدس بسیار مهم و کارساز بود. در این دوره هنوز دانشگاه علوم پزشکی از دانشگاه مادر جدا نشده بود. لذا تامین بودجه بیمارستانهای دانشگاه که نقش حیاتی در مداوای رزمندگان اسلام داشت بسیار اهمیت داشت. تفکیک دانشگاه علوم پزشکی از دانشگاه مادر در این دوره اتفاق افتاد. بار اصلی این تفکیک و نوشتن چارت تشکیلاتی جدید برای هر دو دانشگاه و تفکیک نیروهای ستادی به عهده دفتر بودجه و تشکیلات بود که سکان دار آن بصیرزاده بود.

سرمایه دکتر ماشاءاله بصیرزاده در چند سال اول انقلاب اعتماد وافر روسای دانشگاه نسبت به ایشان بود. ارتباط دوستانه و صمیمانه ایشان با روسای دانشگاه در ادوار گوناگون موجب شده بود تا از او یک چهره فراجناحی و کاربلد بسازد و این دوستی پابرجا بماند.

از جمله فعالیت‌های دیگر او می‌توان به موارد زیر اشاره نمود.

مدیر آموزشهای آزاد دانشگاه از فروردین ۱۳۶۷ تا دی ماه ۱۳۶۹.

عضو کمیته برنامه‌ریزی آموزش عالی دانشگاه از خرداد ۱۳۶۱ تا آبان ۱۳۶۸.

عضو کمیته تجدیدنظر تشکیلات دانشگاه از شهریور ۱۳۶۹ تا اردیبهشت ۱۳۷۰

عضو کمیته برنامه‌ریزی استان خوزستان از تیرماه ۱۳۶۴ تا فروردین ۱۳۶۶.

عضو ستاد امور اجتماعی استان خوزستان از شهریور ۱۳۶۲ تا فروردین ۱۳۶۶.

عضو هیئت مدیره شرکت تعاونی مسکن دانشگاه شهید چمران (شهرک دانشگاه) از آبان ۱۳۶۵ تا اردیبهشت ۱۳۷۰.

او در این مدت موفق شد تسهیلات ویژه کم بهره و بی سابقه‌ای را برای اعضای تعاونی از طریق ریاست جمهوری فراهم آورد و شرکت تعاونی را به سامان برساند.

بصیرزاده در سال ۱۳۶۹ برای ادامه تحصیل به دانشگاه سیستان و بلوچستان رفت و در کنار درس، به دکتر دهمرده رییس دانشگاه مشاوره می‌داد. او در این مدت تحصیل نیز به آن دانشگاه خدمات ویژه‌ای نمود که به دو مورد آن اشاره می‌شود.

عضو کمیته برنامه‌ریزی دانشگاه سیستان و بلوچستان از دی ماه ۱۳۷۰ تا دی ماه ۱۳۷۲.

عضو شورای فرهنگی دانشگاه سیستان و بلوچستان از تیر ماه ۱۳۷۱ تا دی ماه ۱۳۷۲.

او در چهارم دی ماه سال ۱۳۷۲ پس از فارغ التحصیلی در رشته ریاضی کاربردی با گرایش تحقیق در عملیات تحت راهنمایی زنده‌یاد دکتر عباسعلی نورا، به دانشگاه شهید چمران اهواز بازگشت و در تاریخ سوم بهمن ۱۳۷۳ جذب گروه ریاضی دانشگاه شد.

در کنار فعالیت‌های علمی همچنان او به مشاورت روسای دانشگاهها می‌پرداخت و هرگاه به خدمات او نیاز بود از همکاری دریغ نمی‌نمود.

یکی از نقاط اوج فعالیت او را می‌توان در سمت مشاور طرح و برنامه ریاست دانشگاه در زمان ریاست دکتر ضرغام و دکتر سیاری از خرداد ۱۳۷۳ تا اسفند ۱۳۷۵ دانست.

اعتماد رئیس دانشگاه به او موجب شد که بسیاری از سیاست‌گذاری‌ها و جلسات هماهنگی و مراجعات ریاست دانشگاه را با اختیار تام انجام دهد.

نقش بی‌بدیل او در هماهنگی سفر ریاست جمهور و نوشتن نامه‌های مهم و گرفتن اعتبارات برای اجرای طرح جامع دانشگاه در سفر ریاست جمهور وقت حائز اهمیت است.

آشنایی او با قوانین و مقررات مالی باعث شد که با مشاوره‌های خالصانه که به ریاست دانشگاه می‌داد دانشگاه بتواند با هماهنگی اداره دارایی از شرکتهای بزرگ منطقه، خدمات ارزنده‌ای برای ساخت خانه‌های ردیف ۷۰۰ کوی استادان و مدارس و دبیرستانهای دانشگاه دریافت و بودجه مناسب را اخذ نماید.

پس از مسئولیتهای ستادی فعالیتهای خود را به گروه ریاضی و فعالیتهای علمی متمرکز کرد.

او معاون گروه ریاضی از آبان ۱۳۷۸ تا بهمن ۱۳۸۰ شد.

همکاری او با گروه ریاضی و تدریس دروس مختلف کارشناسی و کارشناسی ارشد و برنامه‌ریزی سمینارهای مختلف علمی و تلاش او برای برگزاری بیست و دومین مسابقه ریاضی دانشجویی کشور در سال ۱۳۷۶ و برگزاری سی و پنجمین کنفرانس به یاد ماندنی ریاضی ایران در سال ۱۳۸۴ در اهواز و در کنار همکاران او در گروه ریاضی هرگز فراموش نخواهد شد. لازم به ذکر است که در مسابقه ریاضی دانشجویی که در اهواز برگزار شد، زنده یاد دکتر مریم میرزاخانی اولین زن که برنده جایزه فیلدز شد نیز شرکت داشت، در مسیر برگشت اتوبوس آنها دچار حادثه و تعدادی از دانشجویان دانشگاه شریف به شدت آسیب دیده و زخمی شدند. بصیرزاده به همراه دکتر فریبرز آذرپناه تلاش قابل تقدیری نمودند تا از طریق پایگاه شکاری دزفول زخمی‌ها را به تهران اعزام نمایند.

او مسئولیتهای مختلف دیگر در کمیته‌ها و شوراهای دانشگاه داشت که برای رعایت اختصار از آن عبور می‌کنیم.

دکتر ماشاءاله بصیرزاده خدمات ارزنده‌ای نیز به دانشگاه پیام نور خوزستان داشته است. او عضو شورای پژوهشی منطقه ۷ دانشگاه پیام نور از آبان ۱۳۷۸ تا بهمن ۱۳۸۰ و معاون دانشگاه در چند سال متوالی بود. در این مدت با رئیس فقید دانشگاه پیام نور خوزستان مرحوم دکتر شیبانی همکاری تنگاتنگی داشت.

آن زنده‌یاد در اجرای مسئولیتهای اجرائی متجاوز از ۱۵۰ ماموریت و نمایندگی تام‌الاختیار را عهده‌دار بوده است. ایشان در حین انجام ماموریت‌های محوله در دوران دفاع مقدس که وسیله ایاب و ذهاب هوایی فراهم نبود دو نوبت دچار سانحه تصادف رانندگی شد. در حقیقت او دو بار به درجه جانبازی دانشگاه درآمد. یک بار در سال ۱۳۶۲، در همراهی با زنده‌یاد مهندس سیدمحمسن مرعشی معاون دانشجویی وقت دانشگاه که جهت خرید خوابگاه و حل مشکل دانشجویی به تهران رفتند و در این سفر معاون دانشجویی دانشگاه در تصادف جان باخت و به لقاءالله پیوست و بار دوم در سال ۱۳۶۵ در همراهی با دکتر کاظم‌پور رئیس دانشگاه وقت در ماموریت به تهران جهت تامین بودجه دانشگاه که در این سفر، همه همراهان صدمات زیادی دیدند که ایشان تا آخر عمر نیز آثار آن را احساس می‌کرد بطوری که بعد از تصادف دوم تا آخر عمر چشمان او پلک نمی‌زد.

زنده‌یاد که علاقه شدیدی به ادامه تحصیل داشت، در حاشیه کنفرانس بین‌المللی ریاضی با اعضای انجمن ریاضی و انجمن تحقیق در عملیات هند که مهمان کنفرانس بودند، آشنا شد و از طریق این آشنایی، در سال ۱۳۸۶ برای ادامه تحصیل و اخذ درجه دکتری به دانشگاه دهلی هندوستان رفت. تلاش او در آن دانشگاه موجب شد تا دوستان زیادی را در کنار خود فراهم آورد بطوری که بسیاری از آنان را به ایران دعوت نمود تا در کنفرانس بین‌المللی "جانگ جیون" در اهواز شرکت نمایند. حضور تعداد زیاد شرکت‌کنندگان هندی در این کنفرانس بویژه پروفیسور P.K.Kapur بسیار مشهود بود.

او در سال ۱۳۸۹ از دانشگاه دهلی هند در رشته تحقیق در عملیات و گرایش قابلیت اطمینان نرم‌افزار زیر نظر پروفیسور P.K.Kapur فارغ‌التحصیل شد و به ایران بازگشت. قابل ذکر است که پروفیسور کاپور از بنیانگذاران مبحث قابلیت اطمینان در هند و رئیس انجمن تحقیق در عملیات هند با چندین کتاب و چند صد مقاله در زمینه ریاضی کاربردی می‌باشد. دکتر ماشاله جایگاه ویژه‌ای نزد پروفیسور کاپور داشت بطوری که تمام دانشجویان فقط از طریق ماشاله می‌توانستند با کاپور ارتباط برقرار کنند. خیرخواهی و مشی صادقانه و مخلصانه او موجب شد که همیشه کاپور ایشان را به چشم یک همکار دانشگاهی، نه یک دانشجو، ببیند. او در دوره دکتری جایگاه ویژه‌ای نزد اساتید هند پیدا کرد بطوری که پس از اتمام دوره دکتری در چندین کنفرانس بین‌المللی در دهلی و بنگلور و کشمیراز او دعوت به عمل آمد و او در آن کنفرانسها شرکت و مقاله‌های خود را به صورت سخنرانی ارائه نمود.

همکاران او در دانشگاه دهلی با شنیدن خبر درگذشت آن زنده‌یاد گروه مجازی به نام "گروه قابلیت اطمینان" به یاد او و با شرکت بسیاری از متخصصان قابلیت اطمینان نرم‌افزار در دانشگاه دهلی تشکیل و پیامهای تسلیت

که حاکی از احساس و علاقه دوستان به ایشان می‌باشد را در این گروه رد و بدل نمودند. پروفیسور کاپور پیام تسلیت ویژه‌ای را با صدای خود منتشر کرد که بی‌سابقه بود و نشان از عمق محبت ایشان نسبت به دکتر بصیرزاده است.

فعالیت‌های فرهنگی ایشان در سفارت جمهوری اسلامی ایران در دهلی بسیار ارزنده است، بطوری که رایزن جمهوری اسلامی ایران در اکثر برنامه‌های فرهنگی سفارت از ایشان به عنوان نماینده دانشجویان ایرانی در دهلی دعوت به عمل می‌آورد و روابط صمیمانه‌ای با سفیر و دیگر همکاران سفارت داشت. او در تاریخ ۲۱ آذر ۱۳۸۹ از مرتبه مربی به مرتبه استادیاری ارتقا پیدا کرد.

تاخیر او در ادامه تحصیل به دلیل اهمیت وجودی او در دانشگاه بود. مشغولیت‌های مختلف اجرایی ایشان در دانشگاه موجب شده بود که هر وقت فرصتی برای ادامه تحصیل فراهم می‌شد با مخالفت روسای وقت به دلیل نیاز به خدمات ایشان مواجه گردد. لذا تاخیرهای مجاز او در ادامه تحصیل از یک طرف و علاقه وافر ایشان به ادامه تحصیل موجب شد تا او مصداق بارز کلام پیامبر اکرم (ص) گردد که فرمود:

" ز گهواره تا گور دانش بجوی "

اگر بخواهیم ویژگی بارز آن زنده‌یاد را از نظر علمی بیان کنیم می‌توانیم او را یک "معلم شایسته تقدیر" بنامیم. خصوصیت بارز او حضور فعال و کامل در محل کار و کلاس درس، پرتلاشی در آموزش و ارائه مثال‌های کاربردی گوناگون متناسب با هر رشته و "آسان‌سازی ریاضی برای دانشجویان غیر ریاضی" بود. کمتر استاد ریاضی را می‌توان یافت که هنر ساده‌سازی و آسان‌سازی مفاهیم ریاضی را برای عموم مخاطبین داشته باشد. دکتر ماشاءاله این خصوصیت ممتاز را داشت.

ایشان طبع ادبی خاصی داشت بطوری که کلاس خود را با اشعار شاعران و حکایت‌های ادیبان و آیات قرآن و ادعیه رسیده از سوی ائمه اطهار علیهم السلام شاداب می‌نمود.

ارائه مثال‌های گوناگون کاربردی و دستخط زیبا و بیان شیوای او موجب می‌شد که هیچگاه دانشجویان از کلاس او خسته نشوند. داستان‌های مفید متناسب با موضوع درسی که سر کلاس بیان می‌کرد درس زندگی بود که دانشجویان قدیمی او نیز هنوز آنها را به یاد دارند. برخی از دانش‌آموختگان بیان می‌کردند که بسیاری از نکات علمی که او به ما آموخت را از یاد برده‌ایم اما درسهای زندگی که به ما آموخت را هنوز به یاد داریم. ایشان در ۳۰ بهمن ۱۳۹۳ پس از عمری خدمات صادقانه اجرایی و علمی از دانشگاه بازنشسته شد.

زنده‌یاد در دوره بازنشستگی نیز خدمات خود را به آموزش عالی استان در موسسات آموزش عالی غیر دولتی کارون و رهنما چه در پست ریاست یا معاونت یا همکار افتخاری ادامه داد.

دکتر ماشاءاله بصیرزاده با عاقبت به خیری در ساعت هشت صبح روز جمعه به تاریخ ۱۲ خرداد ۱۴۰۲ جان به جان آفرین تسلیم نمود.

کلمه مشترک بین همه کسانی که برای او پیام تسلیت داده‌اند این است که او فردی متخصص و کار بلد و مردمدار و گره‌گشا در امور اجرایی و استادی خدا ترس و متدین و پرتلاش و متواضع در امور علمی و مدیری انقلابی و امین و ممتاز در تراز جمهوری اسلامی بود. در باب رفاقت وفادار به دوستان قدیمی بود و همواره سراغ آنها را می‌گرفت. در بین دوستان قدیمی او ، سادات فراوانی معنی‌داری دارند. او به سادات ارادت داشت و به شدت به آنان احترام می‌گذاشت. مشکل‌گشای همه دانشجویان بویژه دانشجویان یتیم و بی‌بضاعت بود. در قاموس او " نه " و " نمی‌شود" وجود نداشت. او تلاش می‌کرد تا برای هر مسئله‌ای راه‌حلی بیابد و می‌یافت.

یادش گرامی و پر رهرو باد.